

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: Chelsea 3-3878

NO. 74. — ŠTEV. 74.

NEW YORK, FRIDAY, MARCH 30, 1934. — PETEK, 30. MARCA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

JEKLARSKI MOGO TCI ZVIŠUJEJO DELAVCEM PLAČE

INDUSTRIJALCI NAPADAJO WAGNERJEVO PREDLOGO TER PRAVIJO, DA JE PROTIPOSTAVNA

Statistoceram jeklarskim delavcem bodo zvišane plače. — Predsednik Ameriške Delavske Federacije zagovarja Wagnerjevo predlogo. — Greenovega mnenja tudi delavska tajnica Miss Perkins. Nasprotniki pravijo, da bi sprejem predloge obremenil industrije.

Nad 40,000 nadaljnim delavcem v jeklarski industriji je bilo danes sporočeno, da jim bo dne 1. aprila zvišana plača.

V sredo in četrtek je znašalo število delavcev, ki jim bo povišana plača, 180,000. Družba za družbo prihaja s sličnim naznanilom. Plače bodo povišane 225,000 delavcem. Število ljudi, ki so zaposleni v jeklarski industriji, znaša približno 350,000.

Včeraj je prevzela vodstvo American Steel and Wire Company, ki pripada United States Steel. V svojih dvajsetih tovarnah po vseh delih dežele ima družba zaposlenih nad dvajset tisoč delavcev.

Tennessee Coal Company bo zvišala svojim 12 tisoč delavcem plačo za deset odstotkov.

Delavci, ki so ponekod dobivali po 33 centov na uro, bodo dobivali v bodoče 47 centov.

Samoposebno je umevno, da bo tudi cena izdelkom zvišana in da delodajalci ne bodo nič na izgubi, pač pa v nekaterih slučajih celo na dobičku.

DETROIT, Mich., 29. marca. — Odbor trojice, čigar svrha je napraviti mir v avtomobilski industriji ter uravnati spore med delavci in delodajalci, je imel danes svojo prvo sejo. Predsednik odbora dr. Wolman je rekel: — Delali bomo toliko časa, dokler ne bomo dovršili svoje naloge.

Odbor je dobil od delavcev že nešteto pritožb. Vsaki pritožbi bo posvetil vso pozornost.

WASHINGTON, D. C., 29. marca. — General Johnson, načelnik NRA, je danes izjavil, da se mu je posrečilo končati štrajk delavcev pri C. G. Budd Company v Philadelphiji. Delavci so štrajkali že od meseca novembra.

Zdi se, da je tudi v industriji mehkega premoga prišlo do sporazuma. Odbor podjetnikov je ugodil zahtevi United Mine Workers ter uvedel sedemurni delovnik. Tudi minimalna plača \$5 je bila dovoljena.

ELIZABETH, N. J., 29. marca. — Klerki Jersey Central železnice so glasovali, če naj se pridružio Ameriški Delavski Federaciji ali kompanijski uniji.

Za Federacijo je bilo oddanih 500, za kompanijsko unijo pa samo 126 glasov.

WASHINGTON, D. C., 29. marca. — Wagnerjeva predloga, ki določa zavarovanje proti nezaposlenosti je bila danes izpostavljena ostri kritiki.

Člani zborničnega odbora za pota in sredstva ter člani senatnega delavskega odbora so mnenja, da bi predloga, ako bi bila sprejeta, zelo obremenila industrijo.

Nekateri kapitalisti bodo skušali dokazati, da ni v soglasju s postavo in naj vsled tega izgine z dnevnega reda.

Predlogo vneto zagovarjata predsednik Ameriške Delavske Federacije William Green in delavska tajnica Miss Perkins.

Green je rekel: —

— Skrajni čas je, da se človeška družba zave svo-

Veteranska predloga velik udarec za NRA

PREISKAVA GLEDE ZATRDILA DR. WIRTA

Kongres bo postavil odbor za preiskavo "možganskega trasta". — Vlada se hoče ubraniti komunizmu.

Washington, D. C., 29. marca. Kongres razmišlja o tem, ako bi kazalo imenovati posebni odbor, ki bi imel nalogo preiskati, kaj je resnice na zatrdilu dr. Wirta, da nekateri člani "možganskega trasta" predsednika Roosevelta smatrajo predsednika v sedarji ameriški revolucionarni dobi samo za Kerenskoga kateremu mora slediti Stalin. Odbor bo dobil nalogo, da od dr. Wirta izposluje imena teh "zarotnikov", da je mogoče Združene države obvarovati pred komunizmom.

Kmalu po izvolitvi Roosevelta za ameriškega predsednika, se je na predsednikovem domu v Warm Springs, Ga., 1. decembra 1932, zbralo več njegovih prijateljev in svetovalcev in tedaj je predsednik "The Crusaders for Economic Liberty" George W. Christians rekel Roosevelt: "Vi ste samo Kerensky ameriške 'revolucije'". Ako se pomaknete na tretjo stopinjo revolucije, na stopinjo Lenina, nove diktature, boste v zgodovini prvi mož, ki je to storil.

Na podlagi teh Christiansovih besed trdi dr. Wirt, da je med predsednikovimi svetovalci v takim imenovanem "možganskem trstu" nekaj mož, ki hočejo v Washingtonu mesto Kerenskoga postaviti Lenina.

V nasprotju s tem pa je predsednik Roosevelt pojasnil svoje stališče v svoji knjigi, ki bo izšla v nekaj dneh. V uvodu k tej knjigi pravi Roosevelt med drugim: — Nekateri bodo imenovali našo novo politiko fašizem. Toda to ni fašizem, kajti izhaja iz narodnih mas, ne pa iz kakšnega razreda ali skupine korakajočih amade. Ta politika ni izpremenila temeljnih republikanskih metod. Trdno smo se držali naših tradicionalnih političnih ustanov.

— Drugi zopet imenujejo to komunizem; pa ni niti to. Ta politika ne sloni na načrtu kakšnega direktorata, ki si prilasti pravico delati postave in narekuje sodnikom izvrševanje postav. Tudi se ne kaže v odpravi vseh razredov in o opustitvi privatne lastnine.

VOJAŠKA VLADA V ESTONSKI

Varšava, Poljska, 29. marca. — Vrhovni poveljnik estonske armade, general Johan Laidoner, je v sporazumu med predsednikom in parlamentom prevzel v deželi najvišjo oblast ter izjavil, da ne bo pustil fašizma v deželo. Ravno tako pa se bo branil proti komunizmu.

jih obveznosti ter najde način, da one, ki so vsled strašnih gospodarskih katastrof prizadeti, zaščitijo pred lakoto in pomanjkanjem.

Merwin C. Hart, predsednik newyorškega gospodarskega sveta, je pa rekel: —

— Največja jamščina za dobre plače in delovne pogoje je procvitajoča industrija. Sprejem predloge bi pa že itak dovolj obremenjeno industrijo še bolj obremenil.

OMEJITEV OROŽJA SAMO ZA EVROPO

Francija predlaga pogodbo glede orožja samo za evropske države. — Konferenca bo najbrže v maju.

Pariz, Francija, 29. marca. — V Parizu in Londonu pripravljajo konferenco, da bo omejila oboroževanje samo v evropskih državah. Ta konferenca bo samo postavila mejo za oborožitev, ne bo je pa zmanjšala ter bo dala Nemčiji pravico, da se do gotove meje oboroži.

Zunanji minister Louis Barthou je poslanski zbornici sporočil, da se je v tem pogledu sporazumil z belgijskim ministrskim predsednikom grofom Charlesom de Broqueville, s katerim je tudi razpravljalo o obrambni trozvezi obeh dežel z Anglijo.

Glede te zadeve se pogaja z angleško vlado v Londonu francoski poslanik Charles Corbin.

Konferenca bo najbrže sklicana v maju ali juniju in sicer izven Ženeve, ker Francija ne mara, da bi bila v vprašanje glede orožja zapletena tudi Liga narodov.

Ženeva, Švica, 29. marca. — V Ženevi ni še nikakih znakov, da bo zopet sklicana razorožitvena konferenca, ki je zamrla, ko jo je zapustila Nemčija.

Osnednji odbor je sicer uradno sklican sejo 10. aprila, toda še ni gotovo, ako se bodo tedaj delegati sešli. Mogoče so tri stvari: osrednji odbor mogoče konference ne bo sklical; mogoče bo konferenco preložil za nedolgo čas, da da posameznim državam prilika, da se med seboj dogovorijo glede orožja ali pa bo sklical novo konferenco, katere namen bo omejiti oborožitev, ne na jo zmanjšati.

Angleška vlada je mnenja, da ni mogoče skleniti razorožitvene pogodbe in bo vled tega predlagala posebno pogodbo, po kateri bo opuščeno bombardiranje iz zraka ter bodo nevtralizirane nekatere pokrajine, zlasti Anglija, Francija, Nemčija in Holandska. Po tej pogodbi vojaškim letalom ne bo dovoljeno letati nad nevtralnimi deželami.

DILLINGERJEVI TOVARIŠI

Columbus, Oh., 28. marca. — Trije člani stare Dillingerjeve roparske in morilske tolpe so bili pripeljani v državno ječo in so bili postavljeni v samotne celice, da plačajo za umor šerifa Pjess L. Sarberja.

Pod močno stražo truperjev in vključeni na rokah in nogah, so bili pripeljani Harry Pierpont, Charles Makley in Russell Clark. Pierpont in Makley bosta 13. julija plačala za svoj zločin s smrtjo. Clark pa je bil obsojen na do smrti no ječo.

NEMŠKI ŠKOF PONUJA SPRAVO

Škof Mueller ponuja svojim nasprotnikom mir. — Zahteva pa, da se mu pastorji brezpogojno pokorijo.

Berlin, Nemčija, 29. marca. — Vrhovni škof nemške protestantske cerkve, dr. Ludw. Mueller, je objavil "mirovni poziv Velikega petka", v katerem pozivlja k slogi v protestantski cerkvi. Toda pri natančnem pregledu tega poziva vsakdo vidi, da škof ponuja roko v odpuščanje svojim nasprotnikom, med katerimi sta najvažnejša pastor Friedrich von Bodelschwingh in pastor Martin Niemöller, samo pod pogojem, da se mu brezpogojno vklonijo.

Mueller, katerega je kancelar Hitler, ki je katoličan, postavil na čelo nemške protestantske cerkve, izjavlja v svojem "mirovnem pozivu", da ne mara razglasiti splošne amnestije, kakor mu mu je bilo priporočeno od več strani, temveč da bo zopet nastavljal pastore, ki so bili odstavljene s svojih mest, ker so nasprotovali njegovi diktatorski volji, pod pogojem, da mu obljubijo, da se v bodoče ne bodo več mešali v cerkveno politiko.

Berlin, Nemčija, 29. marca. — Kancelar Hitler je naročil državnemu škofu Muellerju, da mora biti s 1. majem mir v nemški protestantski cerkvi. Hitlerjeva zahteva, katero smatrajo za ultimatum, je prišla po tem, ko je švedski cerkveni poglavar, nadškof Erling Eidem, poslal h kancelerju svojega posebnega odposlanca. Odposlanec je kancelerju in notranjemu ministru Wilhelmu Fricku vročil nadškofovo spomenico, ki pravi, da ves protestantizem po celem svetu smatra preganjanje in odstavljanje nepokornih pastorej za sramoto Nemčije.

EINSTEIN BO POSTAL DRŽAVLJAN

Washington, D. C., 29. marca. Kongresnik Edward A. Kenny je postavil predlog, da kongres podeli ameriško državljanstvo slavnemu učenjaku, profesorju dr. Albertu Einsteinu.

Kenny pravi, da je Einstein svetovno priznan učenjak in ženi in da se je že opetovano izrazil, da "ljubi Združene države in obdružuje njihovo ustavo".

STARHEMBERG BO PRIŠEL V KABINET

Dunaj, Avstrija, 29. marca. — Poveljnik avstrijskega fašistovskega heimwehra, princ Ernst Ruediger von Starhemberg, bo stopil v avstrijski kabinet, kakor hitro stopi v veljavo nova ustava. Kot član kabineta bo stopil na čelo "obrambene fronte", katero bodo tvorile vse oborožene skupine in ki bo kot vojaška organizacija v podporo "patriotični fronti", kateri načeljuje kancelar Dollfuss.

Z obrambno fronto bodo odpravljena naprotstva med posameznimi oboroženimi političnimi organizacijami. Heimwehr je najmočnejša vojaška skupina v Avstriji. Kabinet je sklenil, da naj bo načelnik obrambne fronte v novi kooperativni vladi tudi član kabineta.

Stari avstrijsko-ogrski grb, dvo-

ZVEZNA VLADA UGIBA KJE BI DOBILA 228 MILJ. DOLARJEV

WASHINGTON, D. C., 29. marca. — Vlada razmišlja, kje naj dobi 228 milijonov dolarjev, ki bo morala plačati veteranom. Kot je poudaril predsednik Roosevelt v svojem poročilu, je med onimi, ki bodo deležni tega denarja, dosti takih, ki v vojni sploh niso bili poškodovani.

INSULL NA POTI V PERZIJU

Parnik Maiotis je prišel v Aštambul. — Oblasti so ugotovile, da je Insull na parniku.

Istanbul, Turčija, 29. marca. — Samuel Insull je na tovarnem parniku Maiotis prišel ob 1.30 zjutraj v pristanišče. Kmalu po prihodu parnika so oblasti ugotovile, da se Insull nahaja na parniku.

Parnik pa je zopet odpeljal proti severu ter je proti večeru prišel v Črno morje.

Ker se ne more vstaviti v Romuniji ali Bolgarski zaradi izročilne pogodbe teh dveh držav z Združenimi državami, bo Insull najbrže stopil na suho v Batumi, ki se nahaja v georgijski sovjetski republiki, in se bo z avtomobilom odpeljal v Perzijo, kjer upa, da se bo mogel stalno naseliti.

Združene države nimajo izročilne pogodbe s sovjetsko Rusijo in Perzijo.

Ob priliki nepričakovanega prihoda Maiotisa v pristanišče so bile razširjene vesti, da je pet mornarjev na parniku kapitanu zagrozilo, da se bodo uprli, ako ne dobe znatnega plačila. Izjavili so, da so se že naveličali neprestane vožnje ter so od kapitana zahtevali, da se tekom štirih dni ustavi v kakem pristanišču, ali pa se bodo uprli. Kapitan pa jim je zabil, da jih bo vkoval v verige, ako ne bodo izpolnjevali svojih dolžnosti in njegovih povelj.

FRANCIJA NE IZPUŠTI SWITZA

Pariz, Francija, 29. marca. — Preiskovalni sodnik Andre Benon je odklonil prošnjo Roberta Gordona in njegove žne, ki se nahajata v zaporu, ker sta bila zapletena v mednarodno volnensko afero, da bi bila proti varščini izpuščena na svobodo. Benon pravi, da bi njuno življenje bilo v nevarnosti, ker sta izdala druge volume.

Pariz, Francija, 29. marca. — Policija zatrjuje, da je v južni Franciji odkrila novo volnensko ružbo, ki je dobivala plačo od sovjetske Rusije. V zvezi s tem sta bila aretirana dva Madžara, ki sta fotografirala obrežne utrube. Aretiran je bil tudi nek nemški kemist, ki je bil nastavljen v Rochefortu.

glavi ore, bo vpeljan kot narodni znak. Ta grb po stopil namesto republikanskega enoglavca orla, ki drži v krempljih kladivo in srp. Republikanski znak bo kooperativna vlada odpravila, ker je po njenem mnenju preveč boljševiski.

Večji izdatki, katere je kongres odobril s tem, da je preglašoval predsednikov veto, bodo spravili zvezni proračun iz ravnotežja. Senatni finančni odsek je mnenja, da bo treba iztisniti iz davkoplačevalcev nadaljnjih dvainšedeset milijonov dolarjev.

Demokratski voditelji pravijo, da pomenja sprejem veteranske predloge največji udarec za NRA.

Program za obnovo ameriškega gospodarstva, se je začel baš lepo razvijati, pa pride udarec, ki ga je administracija najmanj pričevala.

Kansas City, Kansas, 29. marca. James Z. Van Zandt, narodni poevnjak "Veterans of Foreign Wars" je rekel: —

— S tem, da je kongres preglašoval predsednikov veto, je dokazal, da ne trpi nobene diktature. — Revolucionarjem, ki so se hoteli polastiti kongresa ter postaviti na Rooseveltovo mesta Stalina, je bila s tem dana dobra lek-cija.

ŠPANSKA PRED NOVIMI NEMIRI

Socijalisti in sindikalisti so se združili proti vladi. — Protestirajo proti postopanju z jetniki.

Saragossa, Španija, 29. marca. Španski pretijo novi nemiri. Socijalisti in sindikati so si podali roke za novo skupno revolucijo, narno stavko proti vladi. Za sedaj pa more še vojaška oblast položaj obvladati.

Generalna stavka je bila razglašena v protest proti strogemu postopanju z aretiranimi osebami, ki so obdolžene, da so bile udeležene pri bombnem atentatu v ponedeljek. Saragossa je že več mesecev središče nemirov. V decembru je pri politični vstaji izgubilo življenje nič manj kot 100 oseb.

Tudi po drugih krajih dežele je prišlo do resnih nemirov, kar dela oblastim velike skrbi. Položaj je tako resen, da vlada v Madridu resno razmišlja o zopetni vpeljavi smrtnih kazni za napadalce, metalece bomb in požigalec javnih poslopij.

Po ulicah Saragosse patrudirajo močno oborožene vojaške straže. Razglašeno je bilo splošno obsedno stanje. Obenem je bil tudi ustavljen promet potlične železnice in izvoščkov. Governor provinc Saragossa je razglasil stavko za protipostavno, ter je izjavil, da jo bo s silo zadušil.

V Madridu je socijalistična stranka že prejšnji teden svarila pred velikimi nemiri, ako vlada smeri svoje politike takoj ne izpremeni.

V Granadi se je skupini mladih ljudi posrečilo na spomeniku Kristofa Kolumba razobesiti fašistovsko zastavo.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

PREDSEDNIKOV VETO

Pod vplivom Ameriške legije je bila tako v poslanski zbornici kakor tudi v senatu sprejeta predloga, naj se še sedaj izplača ameriškim veteranom podpora, do katere bi bili šele po letih upravičeni.

Predsednik s to predlogo že od prvega pričetka ni bil zadovoljen ter se je poslužil svoje pravice in jo je vetiral.

V poslanski zbornici in v senatu se je vršilo ponovno glasovanje. Predloga je bila navzlic predsednikovemu vetu zopet sprejeta in je postala zakon.

Vsi dokazi predsednikove administracije so bili bob v steno.

Proračun, ki je bil s težavo sestavljen, je dobil močnega udarec.

Davčni viri dežele so popolnoma izčrpani. Za veterane bo treba 228 milijonov dolarjev. Ta vsota bo pokrita s sredstvi, ki so bila prvotno namenjena za pomoč nezaposlenim.

Volitve, ki so se vršile meseca novembra lanskega leta, so vrgle grozečo senco na bodočnost.

Prijatelji veteranov so dobili politike pod svojo komando, ki so se morali, hočeš nočeš, vkloniti njihovi volji.

Prebivalstvo vse dežele mora v tej kritični uri stati na strani predsednika.

Jeseni naj se odloči, kaj je mogočnejše: ali sebičnost v času težke gospodarske stiske ali nesebična služba, ki naj bo splošnosti v korist.

UDAREC ZA UČITELJE

V New Yorku je trideset tisoč učiteljev in učiteljic.

Predkratkim so bili zdravniško preiskani, in mestni zdravnik dr. Emil Altman je ugotovil, da jih je med njimi najmanj tisoč petsto, ki niso duševno zdravi.

Morda je dr. Altmanovo dognanje do gotove mere pravilno, kajti v tej veliki armadi jih je najbrže res nekaj, ki niso zmožni vršiti svoje službe v popolno zadovoljstvo.

Te nesrečnike je treba takoj iztrebiti.

Poučevanje je težka naloga ter zahteva močnejših duševnih sil in naporov kot jih je treba povprečnemu človeku.

Ker dr. Altman ni navedel imen, je storil vsem učiteljem veliko krivico. Senca summje je padla na vse.

Možak naj bi na pristojnem mestu povedal, kateri učitelji niso duševno zdravi ter priporočil, naj jih vpkopeje.

To je dolžan storiti zastran njihovih tovarišev, katerim je poverjena bodočnost newyorške mladine.

Dopisi.

Belo Moste pri Ljubljani.

Bliza se pomlad, narava se probuja, a tudi v srcih izselencev se nekaj probuja in to je ljubezen do domovine. Ljubezen do ljubelega rojstnega kraja. Mnogo naših izselencev, ki so v tako srečnem položaju, da si lahko privoščijo izlet v domovino, bo gotovo tudi letos prispelo z od veselja prekipajočimi srci v domovino, da bodo videli lahko še enkrat starše, ako še doživijo, svoje sorodnike in prijatelje in se potem vrnil v svojo novo domovino Ameriko. Skusili bodo, da je v Jugoslaviji najceneje življenje, četudi ni takega bogastva, kakor je v Ameriki in da ni vse tako črno, kakor skušajo slikati nekateri demagogi.

Rojakom izletnikom je dana prilika, se poslužiti v to svrlo potniškega oddelka Glasa Naroda. (Slovenic Publishing Company Travel Bureau), 216 W. 18. St., New York, N. Y., kjer bodo glede potovanja in tudi v vseh drugih ozirom na podlagi dolgoletnih skušenj gotovo dobro postreženi.

Ker sem že večkrat čital v Glasu Narodu zanimive lovske dogodbe, ki so jih doživeli newyorški lovci v Plainfield, N. J., naj mi bo dovoljeno, da povem tudi jaz eno, ki ima pa prednost, da je resnična.

Gospod Polde Zupančič, oštr v Ljubljani, in vojni tovariš prijatelj Jože Zelenca iz Wankegana, Ill., ima jako obširno lovišče na Grosupljev. V lovišču je mnogo dolgouhcev, krnjadi, fazanov, semintja tudi kaka zvita lisica, toda ne jelenov. V sredi meseca januarja je bilo vsled večdnega dežja mnogo luž v tem revirju. Lovci G. Zupančiča so našli po naključju na neko tako lužo in v njej enoletnega jelena, ki se ni mogel izkibacati iz močvirnatih tal. Jelen so rešili in ga odpeljali v bližnjo gostilno, ga zaprli v vežo in potem kazali radovednemu za endinarsko vstopnico, s katero so plačali zapitek. Drugo jutro je prišel eden lovec k zakupniku lova G. Zupančiču in mu poročal o navadnem plenu. Jelen so pripeljali potem v Ljubljano in ga zaprli v drvarnico na Zupančičevem dvorišču, kjer se mu jako dobro godi. Pita jo ga s korenjem, kruhom in senom. Je pa tudi hudomušen in rad vgrizne po mudnike korenja v roke. Hlapca, ki ga krmi in ki je šel v drvarnico, je že parkrat pritisnil ob steno. Tako daleč se ta dogodoba čisto dobro sliši, a sedaj pride druga stran te zadeve. Jelen je bil vlovljen v prepovedanem času, kar je kaznjivo, zakupnik sosednjega revirja zatrjuje, da je jelen iz njegovega revirja ušel in ga zahteva, četudi ni k temu opravičen, nazaj, a financirja pa zahtevajo postavne pristojbine od vstopnin, ki so jih plačali ljudje, ki so prišli jelena gledat. Prijatelj Zupančič se prijemlje za brazgotino, ki jo nosi kot znak njegove hrabrosti na italijanski fronti in pravi, da bo jelena enostavno spustil na cesto in naj delajo potem z njim, kar hočejo. Čuje se pa, da se bo stvar končala vendar malo drugače in da bodo jelena spustili v lovišče barona Borna na Gorenjskem, kjer bo mladi jelen, vključ s svojimi mladosti našel kako košuto in se veselil življenja v božji naravi, dokler mu ga ne bo upihnila krogla katkega loveca.

Dne 23. decembra l. l. prispela je v domovino Mrs. Marjan Pfeiferjeva. Vozila se je s parnikom Conte di Savoia in se izkrcala v Genovi. Slišal sem, da je imenovana gospa v Brooklynu dobro znana. Kako jo je njen soprog tukaj sprejel, mi ni znano.

16. aprila se bo vrnila v New York Miss Margaret Luteršek, hčerka ugledne družine Luteršek iz Želodnika pri Dobu. Miss Josephine bo po ostalo še nekaj časa pri svojih starših. Imeli boste priliko pozdraviti Miss Margaret že 26. aprila, vozila se bo namreč z nekim brzoparnikom Severnemškega Lloydja, Bremen.

V gostilni g. Vinko Habjana v Domžalah zbrala se je 15. februarja vesela družba bivših Amerikancov. Yzbužali smo spomine na New York in se spominjali svojih prijateljev. Med navzočimi so bili: Mr. in Mrs. Luteršek, Miss Margaret Luteršek, Mr. in Mrs. Plevel, Mr. in Mrs. Margon (Cleveland, O.), Mr. in Mrs. John Vidmar (College Point, N. Y.), vedno mlajši Mr. Frie Grom, Mrs. Ivanka Erbeničnik, roj. Česark, moja žena in jaz. Manjkalo pa seveda tudi ni sosed Tone Tolmajnerja, ki si hodi privezovat dušo k Habjanovim. Vsi navedeni rojaki pozdravljajo svoje prijatelje in znanee, posebno po Mr. Grom, ki je sicer zadovoljen s tukajšnjo hrano, toži pa, da se ne dobi tukaj tak "stek" kot v Ameriki, pač pa so se že navadili nekateri ostriji, da mu naredijo "liver and bacon".

Prijatelj Tolmajner je pripovedoval, da je prodal svojo deteljo in izkupiček zapil in da mu je žena predbacivala, da je on namesto krave deteljo "požrl". Ker sem ravno pri Domžalah, kamor jako rad zahajam, naj še poročam, da se je poročila Miss Frances Skrabar, hčerka našega prijatelja g. Lojze Skrabarja, z trgovcem Jože Senico v Domžalah. — Bilo srečno!

Pred nekako dvema letoma objavila se je v Ljubljani lepa blondinka, uglasenih manir. Gospa, ki je ločenka nekega uglednega rojaka v Chicago, Ill., je dvignila precej prahu in pozornosti nad navedbo, da je podedovala po svojem v Trstu umrli stricu nad 50 milijonov dolarjev, prosim dolarjev. Zapuščino da urejuje neki odvetnik v Firence, Italija. Seveda so jo mladi in stari kavaleriji oblegali in se kazali od svojih najboljših strani. Lepotica se je večkrat peljala v Firence, Policija je začela domnevati, da je morebiti špijanka v službi neke sosednje države in jo je nekega dne odvedla iz hotela Union na policijski urad, kjer ji pa niso mogli nič dokazati. Nesreča je hotela, da je bila pri njej ob tistem času na obisku neka poštna in nedolžna gosposodična iz Clevelanda, ki bi bila skoro prišla radi tega v nepriliko. Ker so ji postala v Ljubljani tla prevročna, vrnila se je v Ameriko. Različne gosposode tukaj pa precej glava boli. Posojevali so namreč na dvomljivo "jerbščino" precejšnje vsote, ki jih seveda ne bodo nikdar nazaj dobili. Nekaj boljši obrtnik iz Viča se je tako zagledal v popolnoma zrelo lepoticico, da jo je spremil do pristanišča, od koder se je vrnila v Ameriko. Nekaj pukovnik, ponosni sin Črnogore, se je izjavil, da jo razseka, ako mu pride v roke. Rojak Mr. Mike Zavašnik, ki si je sezidal v St. Vidu nad Ljubljano krasno vilo, v kateri stanuje sedaj njegova hčerka, je tej dolarski princesi izročil pri odhodu v Ameriko domač film, ki je dosegel v Ljubljani velik uspeh. Vest, da je bil ta film v Ameriki prodan, je napotila Mr. Zavašnika, da se je vrnil v Ameriko, da bo zastopal svoje pravice in rešil, kar se rešiti da. Čudno, — v prejšnjih letih je pošiljala Evropa svoje pustolovce v Ameriko, a sedaj hodi jo iz Amerike v Evropo.

Znano je ameriško-slovenski javnosti, da je bil morilec Andrej Mali obsojen od novomeškega sodišča radi umora svoje žene na smrt, medtem ko je bil njegov brat Anton obsojen na 20-letno ječo, ljubica Andreja Marija Golob.

Znana je ameriško-slovenski javnosti, da je bil morilec Andrej Mali obsojen od novomeškega sodišča radi umora svoje žene na smrt, medtem ko je bil njegov brat Anton obsojen na 20-letno ječo, ljubica Andreja Marija Golob.

V gostilni g. Vinko Habjana v Domžalah zbrala se je 15. februarja vesela družba bivših Amerikancov. Yzbužali smo spomine na New York in se spominjali svojih prijateljev. Med navzočimi so bili: Mr. in Mrs. Luteršek, Miss Margaret Luteršek, Mr. in Mrs. Plevel, Mr. in Mrs. Margon (Cleveland, O.), Mr. in Mrs. John Vidmar (College Point, N. Y.), vedno mlajši Mr. Frie Grom, Mrs. Ivanka Erbeničnik, roj. Česark, moja žena in jaz. Manjkalo pa seveda tudi ni sosed Tone Tolmajnerja, ki si hodi privezovat dušo k Habjanovim. Vsi navedeni rojaki pozdravljajo svoje prijatelje in znanee, posebno po Mr. Grom, ki je sicer zadovoljen s tukajšnjo hrano, toži pa, da se ne dobi tukaj tak "stek" kot v Ameriki, pač pa so se že navadili nekateri ostriji, da mu naredijo "liver and bacon".

Knjige Vodnikove

Družbe

lahko je SEDAJ naročiti za prihodnje leto. Naročnina, ki znaša SAMO — \$1.—,

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti. Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 West 18th Street, New York, N. Y.

majerjeva pa na 8-letno ječo. Vsi obsojenci so vložili priziv, pritožili se je pa tudi državni pravdnik glede preizkize kazni Antona Malija in Marije Golmajerjeve. Stoli sedmorice v Zagrebu je potrdil sodbo novomeškega sodišča, a Mariji Golmajerjevi je zvisal kazen od 8 na 12 let. Odločitev glede mrtne obsodbe Andrej Malija še ni padla, mogoče da ga kralj pomilosti.

Z veseljem sem čital, da je moje poročilo o nakupu Doma slepih našlo tople odmeve med rojaki v Ameriki. Hvala Mr. Vaupotiču, Mr. Hotku in Mr. Hudetu za njih prizadevanje. Glas Naroda jim bo gotovo pri njih blagem delu ob strani stal in jih podpiral v vseh ozirom pri tej dobrodelni akciji.

Popravi mi pa moram v dopisu prijatelja Hotko, da mi banovina dravska kupila graščino v Škofji Loki, ampak društvo "Dom slepih". Potrditi pa moram, da nas ban dr. Marušič, ki je Slovenecem v Ameriki dobro znan, in podban dr. Pirkmajer v vseh naših tozadevnih akcijah krepko podpirata. Tudi ni treba pošiljati prispevkov na Jugoslovansko poslaništvo v Washington, D. C., ker v takih uradih vlada povsod uradni šimel, ki je jako počasen. Denar naj se blagovoli izročati kakor dosedaj Glasu Narodu; ne bo se izgubil nič tu en dinar. Hvala pa še enkrat vsem, ki ste se pričeli vključ v presilji za revske slepce zanimati, saj je trajalo deset let, dokler smo se vendar enkrat tako daleč zagnili, da bomo, četudi težko, omilili življenje teh nesrečnejšev.

Ker se bliža Velika noč, želim vsem rojakom po širni Ameriki veselo Adrelo!

Pozdrav!

Joža.

Chicago, Ill.

Tukaj vam pošiljam \$3.00 za naročnino za pol leta za Glas Naroda in prosim da priobčite sledeči dopis:

Delavske razmere tukaj v Chicagu so kakor povsod in naše upanje je, da nas bo kmalu prebil skozzi to depresijo naš prikljubljeni in veliki predsednik F. D. Roosevelt.

Na političnem polju smo tukaj v Chicagu precej delavni, ker pri prihodnjih volitvah kandidirajo kar trije slovenski kandidati.

Eden teh je naš rojak William B. Laurieh, ki je bil rojen na Grosuplju, Jugoslavija, dne 10. aprila 1897 in prišel sem v Ameriko leta 1899. Od tistega časa živi tukaj med nami v našem varstvu.

Izvršil je ljudsko šolo v St. Paul šoli in potem je šel v St. Vincent College, kjer je dovršil višje šole.

Po dovršenem šolanju je delal pri Western Electric in Sears Roebuck družbi v Chicagu. Ko je bila svetovna vojska, je služil Unele Sama v mornarici.

Po vojni je delal na U. S. pošti ponosi študiral podvezi za advokata. Leta 1924 je postal advokat in od tistega časa prakticira kot odvetnik med nami. Vedno je bil pri volji pomagati Slovincem v vseh slučajih, pa če so imeli denar ali ne.

Dne 10. aprila bomo mi Slovenci imeli priliko nekoliko povrtni dobrote, katere je William B. Laurieh storil za naš narod s tem, da volimo republikanski tiket, ker

Zoper okorele sklepe

Nit vam ne bo tako popravilo okorelih in otrpelih sklepov, kot če se dobro vdrnete z ANCHOR Pain-Expeller in pokrite s flanelno obvezo. Za bolj hude slučaje rabite Pain-Expeller zvečer in zjutraj, dokler ne pomaga. Pain-Expeller je zelo prodajajoč. Načrta, s katero prežene bolečino, vam je dokaz, da prodre naravnost do sedeža bolečine. Pri vsaki lekarnarji — 35c in 70c velikosti. Samo pristni ima Sidro varstveno znamenje.

ANCHOR PAIN-EXPELLER

on rona za senatorja v 15. senatski distriktu.

Ako bomo mi Slovenci glasovali za William B. Laurieha, smo lahko gotovi, da bo izvoljen. Volilec drugih narodnosti bodo za njega glasovali, čemu mi Slovenci ne?

Pridite vsi Slovenci in Slovenke 5. aprila v St. Stephen Auditorium na Černak in Lincoln St., kjer bo veliko zborovanje za našega rojaka Williama B. Laurieha.

Danes (26. marca) pada v Chicagu sneg, kakor za božične praznike.

Želim vsem Slovincem in Slovenkam veselo velikonočne praznike!

John Pichman.

Sheboygan, Wis.

Poročal bi o delavskih razmerah, ali te so pri nas jako slabe, rekel bi, da od dne od dne slabše. Sicer jaz o tem ne morem dosti povedati, ker sem že pet let bolan in sem tako rekoč privezan na posteljo oziroma na stoliče s kolesi (wheel chair).

Da se oglasam, je vzrok, ker se čutim dolžnega. Prosim vas, g. urednik, da priobčite v vašem listu, katerega naročnik sem že okrog 30 let, zahvalo vsem mojim sorodnikom in prijateljem, kateri so me prijetno iznenadili za 52. rojstni dan, dne 19. marca. Ne morem dobiti besed, s katerimi bi izrazil svoja srčna čutila. Reč-m samo toliko: (Dragi prijatelji, napravili ste mi resnično veselje, da sem vsaj za nekaj ur pozabil na hude bolečine, katere me mučijo že toliko časa.

Dragi sorodniki in prijatelji, prisrčna vam hvala! Želim vam vsem dobro in nikoli ne bom pozabil na vas. Udeležili so se sledeči: Frank Stanzar in Mrs. Joseph Rohak in otroci; Mr. in Mrs. Fr. Ribich in otroci; Mr. in Mrs. Fr. Kreshman in vnukinja; Mr. in Mrs. Anton Ribich; Mr. in Mrs. Val. Skrube in otroci; Mr. in Mrs. Anton Starič in otroci; Mr. in Mrs. Frank Rafolt; Mr. in Mrs. Frank Suscha; Mr. in Mrs. John Erzen; Mr. in Mrs. Joe Mehak; Anton Suerke in otroci; Mr. in Mrs. Matt Jeray; Mr. in Mrs. L. Glancier in otroci; Mr. in Mrs. Fr. Gorenc; Mr. in Mrs. John Simenc; Mr. in Mrs. Hugo Gottsacker in hči; Mrs. Anna Starič; Mrs. Mary Planinscheck; Mrs. Mary Sebanz; Mrs. Johanna Gorenc; Mrs. Mary Zore; Mrs. Josephine Menart; Mrs. Kristine Pungaricher; Mrs. Agnes Starič; Mrs. Frances Petek; Mrs. Josephine Kotnik; Mrs. Mary Schwartz; Jacob Jenko; Joe Sebanz in Frank Zupančič; Misses Mary Kovacic; Mary Stanzar; Viola Starič; Christine Erzen; Christine Kopriva in Loraine Menart; Edward Erzen; Joseph Erzen; Frank Boyance; Ch. Starič; Rudy Mahler; Frank Kaker; Jrg. Joe Jager; August Setine; Joe Krammar.

Prosim, ako sem na katerega pomotoma pozabil, naj mi oprostite. Pozdrav!

Jos Starič.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Mihael Mihajlovič, star 15 let, je bil 18. marca v Chicagu ustrelen po policiji, ko je drvel po ulici z ukradenim avtomobilom. Mr. liškoogledna porota je zaključila, da je bil ta boj upravičen.

— Frances Tavčar, ki je bila zadnja sredo aretirana po detektivih zaradi nekega "nesporazuma", izvirajočega iz vnovčenega čeka za \$650 v Los Angelesu, je bila izpuščena proti kavčiji v vsoti \$3.500. Sodniška razprava o tej zadevi se bo vršila 20. aprila.

Do zgodnje jutranje ure tudi v sosednjem stanovanju radio. S tem hočejo sosedje dokazati, da so tudi oni živa bitja.

Zato jih tudi policija pusti čisto na miru.

Pomlad je prvi letni čas, zato ne pričanja z novim letom, pač pa 21. marca, ponekod pa še prej.

O kresit se zaveš, da je res že pomlad, in tedaj se že prav počisto potiš, ker je že poletje.

Spomladi začnemo spati pri odprtih oknih in zato ne moremo spati.

Do zgodnje jutranje ure tudi v sosednjem stanovanju radio. S tem hočejo sosedje dokazati, da so tudi oni živa bitja.

Zato jih tudi policija pusti čisto na miru.

Pomlad je prvi letni čas, zato ne pričanja z novim letom, pač pa 21. marca, ponekod pa še prej.

O kresit se zaveš, da je res že pomlad, in tedaj se že prav počisto potiš, ker je že poletje.

Spomladi začnemo spati pri odprtih oknih in zato ne moremo spati.

Do zgodnje jutranje ure tudi v sosednjem stanovanju radio. S tem hočejo sosedje dokazati, da so tudi oni živa bitja.

Zato jih tudi policija pusti čisto na miru.

Pomlad je prvi letni čas, zato ne pričanja z novim letom, pač pa 21. marca, ponekod pa še prej.

O kresit se zaveš, da je res že pomlad, in tedaj se že prav počisto potiš, ker je že poletje.

Spomladi začnemo spati pri odprtih oknih in zato ne moremo spati.

Do zgodnje jutranje ure tudi v sosednjem stanovanju radio. S tem hočejo sosedje dokazati, da so tudi oni živa bitja.

Zato jih tudi policija pusti čisto na miru.

Pomlad je prvi letni čas, zato ne pričanja z novim letom, pač pa 21. marca, ponekod pa še prej.

O kresit se zaveš, da je res že pomlad, in tedaj se že prav počisto potiš, ker je že poletje.

Spomladi začnemo spati pri odprtih oknih in zato ne moremo spati.

Do zgodnje jutranje ure tudi v sosednjem stanovanju radio. S tem hočejo sosedje dokazati, da so tudi oni živa bitja.

Zato jih tudi policija pusti čisto na miru.

Peter Zgaga

NO NAJ BO PA ŠE ENA O POMLADI...

Pisatelji go opisujejo, pesniki opevajo, slikarji jo slikajo, glasbeniki ji zagajajo melodije na čast, vse človeštvo hrepeni po nji, in zaraditega ni čudno, če jo je tudi solar opisal, kakor sta mu pač naravala duša in srce.

Približno takole se je glasila njegova naloga:

— Spomladi rajajo otroci v prosti naravi z venčki na glavi.

Odrasli pa sede, večinoma paroma in najrazličnejših spolov, v senci grmovja, se naslanjajo drug na drugega in se poslužujejo raznovrstnega govorjenja.

In zato smo šli tudi mi, papa, mama, strici, tete, ženi in oboževalci ter njih dotične sestrice, zlasti pa vsi mali otroci naše zlate spomladi na travnike in livade.

Le boter, ob katerem pravi botra, da je samo pomotoma kot človek na svet prišel, je raje doma ostal. Na travniku smo rajali pili in jedli.

Nato je prišel čuvaj, nas vse zapisal in zapodil.

Strie, ki je ves čas sedel na tleh, leži odtlej za revmatizmom, in bo moral dohtarju precej plačati.

Sestri sta dobili na svojih svetlih oblekah od trave zelene in rjave madeže.

Za "dry cleaning" besta morali vsaka plačati po dolarju.

Pomlad nam prinaša še mnogo značilnih pojavov.

Tako naprimer spoznaš, da so dekleta gibčna.

To pa raditve, ker obdrže na sebi le nogavice in tanki srajci podobno svilen haljo.

Najlepše se njih gibčnost opaža, če hodimo za njimi.

Spomladi dekleta deloma ljubijo, deloma pa pijejo lize ali kakšno drugo škodljivo pijačo, kar je posledica nesrečne ljubezni.

To je zapravljaje in je tudi zdravju škodljivo.

Moški ne hodijo v samih srajcih, ker ni njihova gibčnost tako plemenita.

Spomladi oddajo le zimsko sukno v zastavljalnico in dobe nahod.

Spomladi včas sije solnce.

Ponavadi dežuje ali sneži. Še raje oboje.

Včas je tudi slana.

Zato povedo nekateri farmerji že okoli Velike noči, da je vsa letina uničena.

Ko pride poletje, pa nekaterim uničeno letino še enkrat uničita sniž in toča, da boljše drži.

V gozdu kuka kukavica, ki ne se splošno nepriljubljena jajca.

Ker ena lastavica ne napravi pomladi, jih pride vselej kar zvrhano.

Kadar letajo ob tleh, bo dež.

Če pa dež pada, letajo visoko, kar jim je že veeno.

Mokre so tako ali tako.

Lastavice in tice pevke so zelo koristne zaradi njih in gosonic.

Še koristnejše

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ZELJA

Litiški spisatelj Rudolf Blauminis.

V davnih časih je živel v neki daljni deželi človek po imenu Andars, ki je zaradi svoje skromnosti in dobrote užival veliko spoštovanje in ugled vsega ljudstva. Noben dan ni minil, ne da bi bil obiskal bolnike, nasitil lačne, napojil žejne in potolažil žalostne. A videl je, da je njegova pomoč majhna, potreba pa velika. In prevzela ga je žalost, zapustil je svet in odšel v puščavo, da bi živel tam kakor puščavnik v neki votlini. Tam se je namenil razmišljati o tem, kako bi se dalo doseči, da bi bili vsi ljudje srečni. In molil je veliko let in premišljeval. Pa vse njegovo prizadevanje je bilo zastonj. Ljudje so se posmehovali njegovim modro zmiselnim nasvetom, a drugače kakor z nasveti jim ni mogel pomagati. In živel je dalje svoje sveto življenje in njegove volitve so se dvigale proti nebu kakor spominljive vnanje.

Tedaj se je Bog ozrl nanj in stopil k njemu v podobi starčka, ki je bil oblečen v čunje, ker je hotel puščavniku izkušati. Andars ga je prijazno sprejel v svojo votlino in dobro prestal trojno težko preizkušnjo. In Gospod mu pravi: "Nasled si milost v nebesih, Andars. Izreci željo, in jaz jo bom ušlišal." Tedaj je Andars spoznal Gospoda, se spustil na kolena pred njim in povzdignil sklenjene roke.

"Ti veš, po čem hrepenim, Želim človeško srečo. Daj ljudem srečo."

"Ljudje imajo, kar potrebujejo," je odvrnil Gospod. "Zahtevaj kaj drugega."

Andars je padel na obraz, zajočkal in rekel:

"Gospod, Gospod, ne sili se name zaradi moje predrznosti. Daj ljudem srečo! Po sreči koprne!"

Gospod nato: "Tvoja želja se je izpolnila, predno se je rodila, v tvoji glavi." In zapusti Andarsja.

Čez nekaj časa se je puščavnik odpravil, da bi videl človeško srečo. Pa se je začudil, ko je videl vse tako, kakor je bilo prej. Nikjer ni videl tistega, kar je imel za pravo srečo. In ves srdit se vrne v svojo votlino. Ali je Bog podoben minljivim stvarim in ne ne izpolni, kar je bil obljubil? In Andars se vrže na zemljo in udarja s čelom ob kamen, vpijoč: "Gospod, daj ljudem srečo!"

In Gospod pride zopet k Andarsju in mu pravi:

"Kaj kričiš? Sreča je med ljudmi!"

In prime Andarsja in ga postavi sredi velike ljudske množice. In Andars je videl, da je bila sreča v resnici med ljudmi, samo da je niso prepoznali. Ljudje so se vrteli okrog nje, hodili po njej in drug drugemu stopali na noge, se ozirali,

li, misleč, da je sreča za njihovim hrbtom in se kakor otroci poganjali tja, kjer je kaj zasijalo, zabliščalo. In nekateri so se prstom kazali in kričali:

"Glejte jo, tam je!" In dajali so nasvete, pravtako kakor prej Andars. A nihče ni poslušal njihovih nasvetov in tudi sami se jih ni držali. In Andars se je moral spejati, ko je videl, kako begajo, iskaje srečo, ki je bila pred njimi in za njimi.

"Gospod, odpi jim oči in razum!" je prosil Andars, a Bog je odgovoril:

RESNIČNA ZGODBA O PIRHIH

Jajca je simbol življenja, sploh so pa pirhi kaj simpatična reč. Najbrž bi brez njih ne bilo niti velike noči in še marsičesa ne. In velika noč je posebno imenitna zaradi pirhov ter so jo morda izumili baš zaradi njih. Jajca je, da so bili pirhi prej kot velika noč in da bodo tako dolgo, dokler bo kaj kerkodajsk na svetu in morda še delj. O veliki noči pojem navadno slavo le veliki noči sami na sebi, dočim bi tudi pirhi zaslužili, da se jim pokloni ob največjem pomladnem prazniku vse in vsi.

V vseh Zabovčanih in Srakovčanih ne, kje v naši premili ožji domovini so vlačili njega dni k blagoslovu eegrmade božjih darov. Čeprav so v tistih vaseh ženske tipične možake že od njega dni ter se ne ustrašijo niti vruga, kaj šele pirhov, vendar so morali tedaj nositi k blagoslovu možiki. Vaščani obeh vasi so namreč nosili k blagoslovu k eni in isti kapelici, a Srakovčani niso mogli videti Zabovčanov, ti pa zopet ne prvih, kot je pač prelepa navada na deželi že od njega dni, kjer ne evete nič slabše ljubezen do bližnjega, kot v mestih. Možakarji so zaradi tega iskali vedno lepe prilike, da so lahko dokazovali svojo hrabrost in junaštvo, torej vrlino, ki ju povzdigujejo še danes do neba. Zato so tudi možiki nosili k blagoslovu. Seveda so cinesli obloženi s težkimi košarami pobožnih misli, kot se spodobi za veliko soboto. Niti senca grešne misli ni padla na njihovo sveto razmišljanje, zlasti še, ker so se prej teden dni postili. V vse oči opranih bregušah (belih platnenih hlačah) so prikolovratili s težkimi bremenih kapelici, za pasom so imeli zatakjene nove svinjske mehurje za tobak in žulili so dostojanstveno meter dolge pipe. Bili so torej povsem miroljubni na pogled, celo obrazov so bili krešćanskih, ker so si postrgali košarke.

"To se bo zgodilo vsakomur ob svojem času!"

"Pa bo potem trajno poznal srečo!" vpraša Andars.

"Da, in vse druge stvari."

"Gospod, blažen sem!"

"Tako praviš. Ozi se!"

Andars se ozre in zagleda svojo votlino in v votlini svoje telo, ki je bilo razpadlo v praš.

"Ali sem bil tu jaz umrl?"

"Pri meni si, pred menoj. Človekova usoda je, da išče srečo na nasprotni strani sreče. Samo duša jo mora jasno videti, in spoznavši jo, si večno odpočiti."

"MANON".

V soboto popoldne bo broadcastana iz Metropolitan Opera House v New Yorku Massenotova opera "Manon". Glavni vlogi bosta pela Richard Crooks in Lucrezia Bori.

Richard Crooks je že nastopal v New Yorku in Philadelphiji ter po raznih evropskih mestih. Lani je prvič pel v Metropolitan Des Grieuxa in tedaj se je pravzaprav začela njegova kariera v operi.

"Manon" je brez dvoma Massenotovo mojstrsko delo polno dostojanstva in elegancije, kar je značilno za francosko godbo.

Opera temelji na klasični francoski noveli "Manon Lescaut", ki jo je spisal Abbe Prevost. Deja-

Richard Crooks kot Des Grieux

nje se vrši v osemnajstem stoletju, ko je bila Francija pod regentstvom.

Na dvorišču neke gostilne v Amiensu se vitez des Grieux sestane z Manon Lescaut, mladim, lakoživim dekletom, namenjenim v samostan. In zgodilo se je, kar je bilo pričakovati. Pobegneta v Pariz v kočiji, ki je bila last nekega stareca, kateri se je bil sam zagledal v mlado dekle.

Vitez hoče dobiti od svojega očeta dovoljenje, da bi se poročil z njo. Oče mu seveda ne da dovoljenja in ga da odvesti.

Obupani des Grieux hoče stopiti v samostan, toda Manon ga zopet dobi in ga pahne v vrtnice pariškega življenja. Začne igrati. Oblože ga sleparstva, nakar ga da oče aretirati.

Leta potekajo. Manon aretirajo in jo obsodijo na izgnanstvo v Louisiano. Vitez se sestane z njo na poti v Havre, kjer bolna in izčrpana umre v njegovem naročju.

Prizori so pestri, melodije krasne.

Poleg Crooksa in Lucrezie Bori nastopijo tudi sledeči slovit pevci: Giuseppe da Luca, Leon Rothier, Angelo Bada, George Cehanovsky, Max Altglas, Pearl Benamer, Philine Falco, Dorothy Flexer in Paolo Ananian.

Luis Hasselmans bo dirigiral.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

122

Misel, da bo tudi Marjano zadela kruta kazen, je predstojnico zelo bolela. Začela je napanjati vse sile, da bi odvrnila od svoje varovanke vsaj glavno težo kazni.

Prepričana sem, da napravim iz nje pošteno dekle, — je zatrjevala zdravniku, — in da bo lahko drugim v zgled.

Zdravnik, — poznamo ga že, bil je tisti plemeniti mož, ki je dajal grofici tako očetovske nasvete — zdravnik je obljubil, da bo že zastavil svoj vpliv; ni pa tajil predstojnici, kako težko je doseči ponilostitev v času, ko se zločini strahotno množe.

Vendar pa zdravnik ni zamudil nobene prilike, da bi ustregel sestri Genovefi, ki jo je visoko cenil.

Marjana je torej pričakovala, da ji bo po predstojništem in zdravnikovem prizadevanju kazen znižana; ta čas so bile lahkoživke, udeležke orgij v paviljonu Bel Air, že prepeljane v Salpetriero.

Tre nesrečnice, ki so bile padle z viška razkošja in razuzdanosti v mračno kaznihičo, so tarnale in preklinjale svoje kavalirje, ker jim niso hoteli pomagati iz škrincev, čeprav jih je bila doletela bridka usoda po njihovi krivdi.

Ah, kako sem nesrečna! — je vzkliknila nekega dne vsa objokana Floretta, sedeč na klopi na velikem dvorišču.

Marjana je stopila k nji, jo prijelja za roko in ji zašepetala:

— Nikar tako ne obupajte, gospodična!

Toda bivša prostitutka je odgovorila solznih oči:

— Nikjer ne najdem utelje za to, kar se mi je pripetilo... Ne, nikoli se ne bom privadila življenju jetnice...

— Poskusite delati, — ji je prigovarjala Marjana. — Delo razvedri človeka in mu prežene neprijetne spomine.

Floretta ji je pa pokazala nežne, bele roke in tenke prste, rekoč:

— Delati... Saj bi si opraskala prste, če bi vzela v roke to platno in iglo.

— Res je, vaše roke niso vajene takega dela.

In ko je Floretta pritrdila, da res ni bila vajena delati in da je živila brezskrbno, je Marjana zašepetala:

— Da, kako različno je bilo najino življenje!

Videč svojo tovarišico v živahnem razgovoru z Marjano so se Floretine družice približale.

Julija in Cora sta obujali spomine na burno preteklost. Spominjali sta se, kako sta bili srečni. Saj so se potegovali za nujno ljubezen celo plemiči.

— Nosile smo samo svilene in baržunaste obleke, — so tarnale Cora, Julija in še dve bivši plesalki iz Opere.

— Jaz sem pa morala nositi leto in dan koteninasto obleko, — je pripomnila Marjana.

— Vozila sem se vedno v kočiji, — je vzdihovala Floretta.

— Me tudi.

— A jaz sem imela najlepšo nosilnico v Parizu, je zatrjevala Julija.

Marjana je otožno gledala te razvajene lahkoživke.

— Jaz sem pa morala hoditi peš... na delo...

In ker so se lahkoživke čudile, kako jo je mogla spraviti delo v kaznihičo, jim je pojasnila:

— Delala sem od jutra do večera za fanta, ki me je pretepal in me pogljal v zločin. A kaj je ostalo od vse moje bede in od vašega razkošja?

— Meni samo obup! — je odgovorili Floretta.

— Nama pa sramota! — sta odgovorili Julija in Cora v en glas.

— Meni pa... kesanje, — je zašepetala Marjana.

Floretta je bila še vedno najbolj razburjena. Vedela je, da je čakal v Salpetrieri zaprte ženske samo izgon na Louisiano. In ta misel ji je bila strašna.

— Pomisliti! — je vzkliknila, — da nas potisnejo nekega lepega dne v voz, ki smo ga slišale včeraj, kako je oddrhal iz tega strašnega doma in kako je množico tulila za njim.

Marjana je nehote zadržala. Tudi ona se je spomnila, da je slišala krik in vik lju di, ko je odhajal policijski voz z izgnankami.

— Kaj se bojite pregnanstva? — je vprašala prostitutko.

— Pa še kako! — je odgovorila Floretta.

— Naprej voznja... dva meseca po morju!

— In v kakšni družbi? — je pripomnila Julija.

— Potem pa pustinja na koncu sveta, polna strupenih kač in tigrov! — se je oglašala Cora.

— Jaz, ki bi omedlela, če bi zagledala miš! — je vzdihnila Floretta vsa iz sebe.

Marjana se je ozirala po vrsti na te nesrečnice, ki so se tako bale kazni.

— Ah, da, — je vzdihnila, — vam se seveda zdi to grozno.

— No, a vam?

— Meni?... Tam bom vsaj daleč od izkušnje, ki me je pogubila. Tam so delavnice, naselbine, da bom lahko delala. Da, z delom si ustvarim novo življenje, življenje, skrito pred vsemi očrtki.

— Tako življenje je grozno — je menila Floretta. — Sicer pa pravijo, da se tam nekatere tudi omože.

Julija je stopila bliže.

— Da, da, tudi jaz sem slišala to — je pritrdila smeje.

— Tem boljše, je dejala Floretta živo, — se bomo vsaj lahko na nekom maščevali.

Marjani so se smilila ta uboga bitja, ki so mislila celo v tem trenutku samo na nasladi in razkošje.

— Morda vas pa ne pošljejo na Louisiano, — je dejala.

— O, če bi se to res zgodilo! — je vzdihnila Julija.

— Kaj je treba storiti, da ostanem tu? — je vprašala Floretta in položila Marjani roko na ramo.

— Če poznate sredstvo, nam povejte, — je prosila Cora.

— Spokorite in poboljšajte se, — je odgovorila Marjana: — dokažite, da se kesate svojih grehov, in upam, da se bo predstojnica potem zanimala za vas...

— Kaj? Predstojnica tega zavoda?

— Da, lahko vas zagotovim, ker sodim po tem, kar je storila zame, da ima zelo dobro srce.

— Kaj je vam že storila kaj dobrega?

Marjana je dvignila glavo in njen pogled se je ustavil na redovnici, ki je baš prihajala na dvorišče.

— Predstojnica! — je dejala Floretta, — ali ni to tale, ki baš prihaja iz bolnice?

— Da to je ona, sestra Genovefa. Bila je pri bolnikih, zdaj gre tolažiti potrte.

(Dalje prihodnjic.)

ZASTOPNIK FEDERACIJE GOVORI AVTO DELAVCEM

William Collins, zastopnik American Federation of Labor in organizator za detroitski okraj, govori na veliki skupščini dalcev, zaposlenih pri Hudson Motor Company, Collins je dal delavcem navodila, kako naj se obnašajo za slučaj štrajka.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1934? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

46

Ceda pa skrivaj z nepopisnim veseljem gleda na Henrika. Tega pogleda Henrik ne opazi, toda opazil je Alfonso Mentora. In tedaj mu postane še jasnejše, kar je tiho slutil, da je Henrik oni, katerega je Ceda ljubila. Nekoliko se je moral boriti s težkim občutkom, da ga je Henrik pregledal iz Cedinoga srea. Toda to mu kmalu preide. Možno si je moral priznati, da Ceda tudi ne ljubi dovolj, da ji ne bi privoščil, da bi nekega dne postala Henrikova žena. In Henrik mu je do sedaj prinesel dovolj dokazov svoje notranje vrednosti, da si je moral priznati, da si Ceda ni napačnega izbrala.

— Prosim, ne govorite o nikakoli hvalačnosti, senora, storil sem svojo dolžnost, nič več.

— Storitve več kot svojo dolžnost. Sedaj pa morate z nami skleniti daljšo pogodbo in pod mnogo boljšimi pogoji. Samoobsebi je razumljivo, da mora biti vaša plača zvišana, ako hočete prevzeti odgovorno mesto nadoskrbnika Doxane. Že sedaj zaupno položim v vaše roke nadoskrbnštvo in vaša služba mora biti najmanj toliko plačana, kot smo plačevali Ombri.

Prestrašen se brani Henrik.

— O tem ni govora, senora. Dokler bom v resnici mogel opravljati službo oskrbnika, bo vzel še nekaj časa. Nekega dne pa upam, da vam bom mogel pokazati svoje sposobnosti in tedaj bomo mogli govoriti o tem.

— Sedaj, ko je poteklo prvo leto pogodbe, ste me gotovo toliko spoznali, da morete biti prepričani, da bom vse svoje moči postavil v to, da vas zadovoljim. Za sedaj pa vas prosim, da še ostanete v veljavni stari pogodbi. Na noben način ne bi hotel imeti občutka, da mi plačate preveč. Prosim, da še tudi nekaj časa počakate s sestavo nove pogodbe, dokler nisem sam prepričan, da morem urad. katerega mi hočete izročiti, tudi pravilno opravljati. Še mnogo se moram učiti in za mene je veliko veselje in plačilo, da mi daste pri- ložnost, da se morem popolnoma posvetiti in iziriti v poljedelstvo.

Senora zmaže z glavo in pravi Alfonso:

— Kaj pravite glede tega trdoglavega človeka, senor Mentora? In tak je vedno. Na vse, kar naredi, ne polaga nikake važnosti. In za vse to neumnost mu moram biti naklonjena. Že davno bi mogel imeti sijajno pogodbo, kajti brezpogojno bi zadovolila vsem njegovim zahtevam in še bi mogla dobro izhajati.

Alfonso gleda v Henrikov zamišljeni obraz.

— Dobro ste naredili, senora, ko ste si izbrali senora Roma, to vem že davno.

Henrik skoči na noge in pograbi knjigo.

— Sedaj vas ne maram več motiti. Še nekaj ur potrebujem, da pregledam to knjigo. Prosim, senora, da Ombri z ničemer ne pokazuje, da sem vas o tem obvestil. Mora biti prepričan, da ga nisem izdal. Tudi vas, senorita, prosim, da svojega obnašanja proti nje- mu ne izpremenite.

Obe mu to objubite in Henrik odide. Ceda hrepeneče gleda za njim in tudi ta njen pogled opazi Alfonso. Sedaj pa se je že mogel nekoliko smehljati — v resnici ga ni preveč bolelo, ko je bil pre- pričan, da Ceda Henrika ljubi.

— Ali ni to izborni človek, Alfonso? — vpraša senora. Alfonso priklima.

— Brezpogojno zelo izborni značaj, ne glede na to, da je zelo izobražen. Ali se tudi tebi ne zdi občudovanja vreden, Ceda?

Tega vprašanja ni mogel zadržati in z nasmehom opazi, da je Ceda zardela. Toda pravi trdo:

— Vitez brez strahu in graje!

Nekaj časa je vse tiho. Nato pa pravi, da bi napeljala pogo- vor na kaj drugega:

— Pomisli mama, senor Rom hoče plezati na one strašne skale. Prestrašena ga pogledata senora in Alfonso.

— Na strašne skale?

— Da, mama; svoje proste nedelje hoče porabiti za to, da bo plezal na te skale.

— Toda, za božjo voljo, zakaj?

— Ker je hribolazec in ne bi rad prišel iz vaje. In ravno prej, ko sva skupaj jahala mimo skal, mi je rekel, da so te skale kakor nalašč za vežbanje.

— In če se pri tem ponesreči?

— Pravi, da je to izključeno. Zanj je to samo igračka.

— Kaj pravite vi k temu, senor Alfonso?

— Če že ima veselje! Šport je šport! In če se mu ljubi plezati po skalah, pustite mu.

— Toda — ravno strašne skale!

— Ceda in Alfonso se zasmejeta.

— Mama, saj vendar nisi praznoverna.

— Ne, ne — samo — oh, saj ne vem — vendar so to skrivnost- ne skale. Noben pameten človek ne gre v njihovo bližino.

Alfonso se smeje.

— O, senora, sedaj pa že hočete Henrika prištevati med nespa- metne ljudi, ker rad pleza po gorah. Meni seveda ne bi prišlo na mi- sel, toda jaz tudi nisem hribolazec. Še enkrat pravim: šport je šport. Ako zajaham posebno divjega konja, da ga izvežbam, morem tudi pasti raz njega in se ponesrečiti, in vendar me ne bi mogel nikdo od tega zadržati. Mož mora nekaj tvegati, drugače ni zadovoljen.

Zgodaj zjutraj v nedeljo se odpravi Henrik, da bi jahal proti strašnim skalam. Obklek je, kot vedno v takem slučaju, obleko za hribolazce. Konj ga nekam čudno pogleduje, ko ga zajaha v težkih čevljih. Za vsak slučaj je tudi vtaknil v žep revolver in na svoj us- njati pa je tudi obesil sekuro. Močno trv si je ovil okoli vratu in pleč. Revolver si zatakne nazadnje, ker si je mislil, da se med ska- lami skrivajo kakšni postopači, ali pa bi mogla priti nasproti kaka divja zver. Zaradi kakih zločincev je mogel biti pomrjen, kajti v ce- li okolici se ne bi nikdo prostovoljno upal med te skale iz strahu pred duhovi.

Henrik si je sam osedlal konja, ker tako zgodaj na Doxani še nikdo ni bil na nogah. Peč pa je bila pot do skal predolga. Konja je hotel privezati k drevesu, predno je šel čez jarek, da bi se mogel pasti, dokler se ne vrne.

Vesel se odpravi na pot. Še enkrat pa pogleda proti Ombrovi hiši. Zadnje čase z njim ni mnogo govoril, odgovoril mu je samo na nekaj resnih vprašanj, da mu naj dovoli nekaj časa.

(Ualje prihodnjic.)

Rad. Peterlin-Petrlička:

V ROJSTNEM KRAJU JANEZA KRSTNIKA

Med velikonočnimi prazniki one- ga leta, ko sem bil v Jeruzalemu, so valovile po ozkih mestnih uli- cah podnevi in ponoči velikanske množice ljudi domačinov in tuje- cev-romarjev raznih krščanskih, mohamedanskih in židovskih ver- skih ločin iz vseh delov sveta. Pri vsakem koraku si srečeval poleg ruskega mušika iz severne volo- godske gubernije buharskega ži- da iz Srednje Azije, črnega kopta ali Abesinea iz Afrike, ponosnega Arabca s turbanom poleg resne- ga Angleža s slanimnikom na gla- vi. Če si prisluškoval govoru mi- moidočih, si lahko slišal jezike, o katerih se ti nikdar niti sanjalo ni in zdelo se ti je, da si prišel med delavce in zidarje babilonskega stolpa potem, ko jim je bog že je- zike zmešal. Poleg skoraj nepre- treganega zvonjenja zvonov vseh krščanskih cerkev so nastali kriki mohamedanskih duhovnikov z mi- naretov in tarmanje židov ob o- stankih židovja jeruzalemskega templja, popolnoma neslišni; ka- dar so pa zvonovi utihnili, so pa zabučale ulice kakor morskoro- valovje ob nevihti.

Prvi dan sem se z naslodo pre- rival med tolpo po ulicah in cer- kvah in opazoval nenavadno pisa- nost njene obleke in poslušal ču- dovito mešanico njene govorice, na velikonočni ponedeljek pa sem šel z nekim svojim sluščajnim znaemem, evangelijskim Nemeem na vse zgodaj iz mesta v lepo, jasno pomladansko jutro. Sklenila sva, da obiščeva kaki dve uri oddaljen kraj Ain Karim, kjer je bil baje rojen sv. Janez Krstnik. Že v av- strijskem gostišču, kjer sem pre- živel osem lepih dni mi je sveto- val tedanja prorektor dr. Ehrlich, koroski Slovence in poznejši profesor na ljubljanskem vseučilišču, naj vendar ne zamudim prilike, da si ogledam ta prekrasno ležči kraj.

S težavo sva se prerila kozi Jaf- ska vrata. Tu je vedno velika gne- ča ljudi in natovorjenih živali, ker skozi Jafska vrata prihajajo in odhajajo vse karavane na za- pad in na jug. Ob nedeljah je pa tu pravi praveati orientalski se- menj.

Kmalu onstran Jafskih vrat se cepi od glavne jafske druga prav- lepo speljana cesta na levo proti nizkemu grovju, ki zapira visoko jeruzalemsko planoto proti zapu- du.

Greva počasi navzdol mimo ne- kdanjih ribnikov in se vzpevna na drugi strani zopet na cesto. Mest- ni hrup in šum je za nama. Jutro je jasno in krasno, čisto nebo se- nama smehlja in pozdravlja na- ju ljube krvavordeče cvetlice, ki so baje poglale iz Jezusove krvi. Vse polno jih je sredi pičlih trat med grobljami kamenja. Natrgam jih nekaj, da jih pošljem domov dragim v spomin.

Solnce se ravnokar vzdiguje iz- za Oljske gore in rdeči sive skale

gorie in bele stene grškega samo- stana "pri svetem križu", ki stoji v samotni pred nama, kakih deset do dvajset minut levo od najine- poti. Pravijo, da je na onem kra- ju rastle drevo, iz katerega so na- pravili križ, na katerem so križali Jezusa.

Midva korakava kar po cesti na- prej. Kmalu prispeva na rob, od- kod zagledava pod seboj ozko, prijazno dolinico, vso v pomlad- nem zelenju oljk in vinogradov, sredi nje ljubko vas, zraven pa par novih evropskih stavb: zave- tišče in samostanov pravoslavnih Grkov in rimskih katolikov. Sre- di vasi je zelena livada, na livadi mala turška molilnica, pred njo pa znameniti Marijin studenec z izborno pitno vodo, po katero ho- dijo domačini od blizu in daleč. Dve cerkvi stojita na mestih, kjer je imel Janezov oče Caharija svoji hiši, letensko in zimsko. Pa tudi Rusi imajo nad vaso velik samostan in krasno cerkev.

Kje je bil prav za prav rojen sv. Janez, tega seveda nihče prav ne ve, vsi pa, pravoslavni in katoliki, hočejo imeti prav. V franciškan- ski cerkvi pridejo po stopnicah v kripto kjer ti pokažejo rojstni kraj "največjega izmed vseh od- žen rojenih". V stranski ulici za ograjo pa stoji druga cerkevica Marijinega obiskanja. Semkaj je prišla v poletnem času Marija ob- iskat svojo teto Elizabeto. Caha- rijevo ženo, in tukaj sta drugo drugo pozdravili z iz svetega pi- sma znanimi slavonspevi.

Franciškanci so nama postregli s kruhom in vinom, ki se nama je izborno privileglo. Postala sva zgovorna, kakor le redkokdaj. Ob- iskala sva tudi rusko gostišče, in Nemece se je kar čudil uljudnosti "ruskih medvedov". Sploh su mu Rusi prirastli sibo k sreči.

"Pomisli, prijatelj", je dejal, "kakšna vera, kakšna resnično kr- ščanska ljubezen vodi to ljudstvo na vseh njegovih potih. Na tisoče vrst ti prehodi leta in leta ti zbi- ra kopejke za kopejko, spravi vsak kosček kruha v svojo popot- no torbo in ni mu žal ne dni, ne mesecev, da le vidi sveta mesta. Tako iskreno pobožnih narodov je malo ali jih celo nič ni na svetu". Razvnel se je, jezik se mu je razvezal, obrisal si je pot čela in nadaljeval:

"Res, dobri predobri so ti ljudje — ti ruski romarji. Zato jih pa tudi izkorišča, kdor le more. Reci- mo na primer, grška duhovščina! Človek je prišel k božjemu grobu nad deset tisoč kilometrov daleč, od ust si je tako rekoč odtrgal, da vidi Jeruzalem A tuka je sveti človek: grški jeruzalemski patri- jarh. Rad bi dobil od njega božji blagoslov, toda kako moreš priti k njemu? — Le za drag denar! In za debelo, na funte težko svečo! Tudi božji blagoslovi so privilegi- ji bogatih!"

Jezzen je udaril s palico ob cest- ni kamen in pljunil.

"Sicer pa, kaj bi govoril, saj tu

di pri vas in pri nas ni boljše! Lju- dem je samo za denar in oblast! Vprašam te, kdo živi danes po pravih Kristusovih naukih, kdo? Nihče!"

Za hip se je ustavil sredi polja. Na vzhodu nas je pozdravljala Oljska gora, tam proti zapadu pa je bleščalo v pekočih solčnih žar- kih Sredozemsko morje.

"Meni je prav za prav vseeno, na počno, kar hočejo. Drugo leto že živim v Palestini in mi je zna- no do pičice vse, in kar ti povem, je resnica. Dva meseca stanujem v stolpu naše cerkve, ki je poleg cerkve božjega groba in dosti ča- sa imam, da opazujem duhovščino vseh krščanskih ločin. In rečem ti, pripravijo se za vsak kosček svete zemlje in včasih se celo stopo na pragu božjega groba... Za vse prosvetno in mišljivo se brigajo, na nauk Izveščarja: "Ljubite svo- jega bližnjega", so pa pozabili..."

Solnce je zahajalo, ko sva se bližala Jeruzalemu, in cerkev na Oljski gori in mošeja na Moriji in stene starega svetega judovske- ga mesta so žarele v njegovih žar- kih.

RESNIČNA ZCOTBA O PIRIH

(Nadaljevanje s 3. strani.)

začeli zbadati, češ, ali bodo že mu- licirali ter da ne morejo niti toliko potpeti, da bi prišli gospod. Sra- kovčani so zardeli v divji jezi do breguš. Začeli so kričati, da lahko južnajo, če hočejo, saj imajo tu- polne košare, dočim imajo Žabov- čani ne dvomno prazne. To je pa podžgalo tudi Žabovčane, da so za- čeli renčati kot medvedji. Kričali so, da imajo tako težke košare, da jih Srakovčani ne morajo niti vzdigniti.

— Četudi imate naloženo samo kamenje, ga vžigemo z vami vred in odnesemo v mlako! so odgovar-jali Srakovčani.

— Samo poskusite! Vse žilice vam bodo popekale!

Srakovčani so divje naskočili ko- šare sovražnikov. Naglo so jih po- grabili ter zbežali z njimi proti najbližji mlaki. Žabovčani so se hitro zavedli, pograbili košare na- sprotnikov ter jo ubrali z njimi v nasprotno smer. Srakovčani so se ustrašili za svoje košare, naglo so odložili plen ter naskočili naspro-tnike. Ti so jih sprejeli s silovitim "ognjem" — začeli so jih bombar- dirati z njihovimi pirhi. Srakovčani so se morali umakniti silovite- mu "streljanju". V obrambi so se začeli posluževati zplenjenih pir- hov. Nastala je strašna borba. Pir- hov je kmalu zmanjkalo, nakar so prišli na vrsto klobase in krače. Krače so bile težka artiljerija, klo- base pa šrapneli. Končno je zmanj- kalo tudi teža streliva, toda tedaj je prišel odrešilni angel mru. — Moznarji so naznanili prihod go- pada. Šele tedaj so se bojeveriti va- ččani spomnili, da so prinesli k bla- goslovu velikonočne dobrote. Osa- ročeni so se spustili v divji beg, vsak na drugo stran. Toda gospod

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE- ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO- TCVANJE

31. marca:
Bremen v Bremen
Volendam v Boulogne
Rex v Genoa
1. aprila:
Champlain v Havre
Albert Ballin v Hamburg
Pres Roosevelt v Havre
1. aprila:
Berengaria v Cherbourg
2. junija:
Europa v Bremen
Volendam v Boulogne
2. junija:
Champlain v Havre
Volcania v Trst
6. junija:
New York v Hamburg
Washington v Havre
8. junija:
Olympic v Cherbourg
Statenland v Boulogne
9. junija:
Paris v Havre
Aquitania v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa
12. junija:
Bremen v Bremen
13. junija:
Lafayette v Havre
Deutschland v Hamburg
16. junija:
He de France v Havre
Berengaria v Cherbourg
18. junija:
Europa v Bremen
20. junija:
Hamburg v Hamburg
Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre
22. junija:
Olympic v Cherbourg
26. aprila:
Volendam v Boulogne sur Mer
Europa v Bremen
Rex v Genoa
Paris v Havre
2. maja:
Aquitania v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
Pres Roosevelt v Havre
4. maja:
Majestic v Cherbourg
Volendam v Boulogne sur Mer
5. maja:
He de France v Havre
Roma v Genoa
9. maja:
Washington v Havre
Bremen v Bremen
12. maja:
Champlain v Havre
Berengaria v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa
3. junija:
Lafayette v Havre
New York v Hamburg
4. junija:
Washington v Havre
5. junija:
Berengaria v Cherbourg
6. junija:
Majestic v Cherbourg
7. junija:
He de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
Europa v Bremen
11. junija:
Deutschland v Hamburg
13. junija:
Olympic v Cherbourg
14. junija:
Aquitania v Cherbourg
Volcania v Trst
15. junija:
Champlain v Havre
17. junija:
Bremen v Bremen
18. junija:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg
20. junija:
Statenland v Boulogne
21. junija:
Paris v Havre
Rex v Genoa
24. junija:
Europa v Bremen
25. junija:
Albert Ballin v Hamburg
27. junija:
Majestic v Cherbourg
28. junija:
He de France v Havre

n'so bili nič manj prestrašeni. D- lali so velike križe na levo in de- sno, kot da blagoslovljajo razmeta- ne velikonočne dobrote. A še pre- den so končali nenavadno blago- slavljanje, so se pripodili pred ka- pelico vaški psi, ki so med zverskim renčanjem pograbili krače in klo- base. Gospod so se neznansko pre- strašili, ker so mislili, da so pri- divjali pred kapelo že hudi duhovi po duše grešnih ovč. Odtlej ne prihajajo več noben gospod k tisti kapelici blagoslovljat velikonočnih dobrot. Srakovčani in Žabovčani nosijo težke košare celo uro daleč k cerkvi. Letos bodo imeli precej lažje košare. Božji mlini meljejo poča i.

Spomladanski Skupni Izleti:

ILE DE FRANCE, 5. MAJA v Havre
Karta do Ljubljane \$117.54; za tja in nazaj \$206.50
BREMEN, 10. MAJA v Bremen
Karta do Ljubljane \$122.24; za tja in nazaj \$211.50
BERENGARIA, 12. MAJA v Cherbourg
Karta do Ljubljane \$119.21; za tja in nazaj \$206.50
ILE DE FRANCE, 26. MAJA v Havre
Karta do Ljubljane \$117.54; za tja in nazaj \$206.50
BERENGARIA, 30. MAJA v Cherbourg
Karta do Ljubljane \$119.24; za tja in nazaj \$206.50

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prigla- si in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo naj- boljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsa- kemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa kla- sično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBI- CIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimi- vih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z le- tošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašaj- te, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO- UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York, N. Y.